

DÉLMAGYARORSZÁG

AZ MDP CSONGRÁDMEGYEI BIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

XI. ÉVFOLYAM, 30. SZÁM

SZOMBAT, 1955 FEBRUÁR 5.

ARA: 50 FILLÉR

A szegedi tsz-ek jövedelme és az állattenyésztés

(Cs. J.) A szegedi termelőszövetkezetek a mezőgazdasági termelésben, s bizonyos mértékig a kertészetben is a múlt évben megmutatták, mire képesek. A legszebb agitációs érvnél is meggyőzőbben beszéltek az egyéneknél lényegesen nagyobb búza, kukorica, répa és egyéb termésátlagok. Pár évvel ezelőtt még több helyen állami kölcsönt kellett felvenni ahhoz, hogy a kevés kis természetbeni juttatás mellett munkaegységként néhány forint is jusson. Ezzel szemben a múlt őszi sok termelőszövetkezeti tag jó megélhetésének biztosítása mellett családi házat, tehenet és más háziállatokat vásárolhatott magának. Az Új Élet TSZ-ben és a Haladás-ban is — nem számítva a háztáji jövedelmet és a kisebb juttatásokat — közel 40 forint jutott munkaegységként. Még a leggyöngébb szövetkezetekben sem fizettek 20—30 forintnál kevesebbet egy-egy munkaegységre. A cél az, hogy ez évben még a közepes termelőszövetkezetek is legalább 40—50 forintot tudjanak juttatni a munkaegységek után. Nem jámbor óhajts ez. Csak szét kell tekinteni a város környékén, láthatjuk szövetkezteink mindenütt jól elvégezték az őszi talajmunkákat, új öntözőeszközöket rendeztek be a télen, jól felkészültek a tavaszi vetésre, gyümölcsfa ápolásra.

Ha csak így kívülről vizsgáljuk a téli munkák eredményeit, a tavaszra való készülődést, talán azt is mondhatnánk, mindent megtettünk, hogy a júniusi program és a mezőgazdaság fejlesztéséről szóló házaóratot az évre eső részét maradéktalanul teljesíthessük. Ez azonban korántsem így van. Míg növénytermelésünk az utóbbi években rendkívül sokat fejlődött, addig állatállományunk gyarapodása megrekedt a régebbi színvonalon vagy csak keveset haladt előre.

Ennek az évnek az állatállomány fejlesztésében is új sikereket, új győzelmeket kell hoznia. A város állattenyésztésének további fellendítésében az élvonalbeli harc a szövetkezetekre vár.

A szegedi TSZ-ekben is, mint másutt, éveken keresztül az a káros elmélet járta: minden erőt a mezei munkára és csak utólag járhat szoba az állattenyésztés. Ezt bizonyos mértékig a fejlődés nehézségei is megkövetelték. A TSZ-ek munkaerőhiánnyal küzdöttek, de most már ennek az időnek vége. Csak az utolsó néhány hónap alatt többszáz új belépővel, friss, dolgozni akaró munkaerővel gyarapodtak a város termelőszövetkezei. Most már bőven jut dolgozó, hozzáértő kéz s ember az állatok mellé is. Állatállományunk fejlődését nem lehet a növénytermelés jövedelmezőségének fokozásától különválasztani. Több jószág, több trágya, zsírosabb földet, magasabb termést.

Az alsóvárosi Új Élet TSZ-nél nagyon szép kukoricatermése volt a múlt évben. Negyedmillió forintot jövedelmezett a paprikája is. Erre joggal lehetnek büszkéek a TSZ tagjai. Tetszett ez az egyéni gazdálkodás is. Az a hanyagság ellenben, amelyet az állatállomány körül megtértek, igen szűgyelnivaló. Egy-egy anyakoca után mindössze két-három malacot neveltek fel. Vagy 150 kismalac hullott el a gondatlan kezelés miatt. Ha ezek most meglennének, alku nélkül darabonként ezer forintért elvinnék őket a piacra. Hiba volt, hogy a tagság olyan embert bízott meg a sertések gondozásával, aki nem nagyon értett ahhoz. Emellett olyan túlzott követelések is eleget tettek, amivel Nagy Sándor, a sertésgondozó előállt, hogy csak az elnöknek járó munkaegységekért hajlandó ellátni a munkáját. Amikor megkapta a havi 30—31 fix munkaegységet, már nem volt érdekelve abban, hogy rendszeresen gondjukat viselje a rábízott sertéseknek, mondván, hogy sok vagy kevés munkáért mind egy a fizetés.

Hasonló hibák, ha bár kisebb mértékben, de fellelhetők városunk s tsz-eink szarvasmarha-állománya területén is. Míg a szántóföldi termelés csak összel, a termést betakarításakor fizet meg a fáradságért, addig a tehénállomány állandóan jövedelmez, kimeríthetetlen pénzeszsák. Egyik földműves utcai háziasszony mondta: «Mióta tehenünk van, nem tudom, mi a pénzihiány», tsz-einkben ma már csaknem mindenütt szép törzskönyvezett szarvasmarha tenyésztőrzsek vannak. Lelkiismeretesebb gondozással valószínűleg aranybányákat lehetne, — de kell is — ezekből csinálni. Ehhez természetesen szükséges, hogy gyökeresen szakítsunk a kezelés régi, elavult módszereivel. Nemcsak az a fontos, hogy kapjon a jószág enni, inni, hanem az is, hogy mit mikor adnak neki. Naponta azonos időben történik-e az etetés, a fejés, ne legyen egyszóval a takarmányozás — ezek a kérdések most a fontosak. Legtöbb helyen a szarvasmarhákat csak kukoricaszárral, esetleg silóval tartják. Pedig ahhoz, hogy állandóan növekedjen a fejsi átlag, absztraktságra is szükség van. Nem szabad sajnálni a nagyobb befektetést, mert az jó kezekben többszörösen megtérül. Hasonló gondot kell fordítani a növendékállatok, borjak nevelésére is. A felszabadulás TSZ-ben meglőrtént, hogy nagyobb fejsi istálló-átlagot tudjanak kimutatni, sokkal kevesebb tejet adtak a borjaknak, mint kellett volna. Ezek az elvtársak krajcáronként gyűjtögetik össze azt a pénzt, amit aztán egyszerre kidobnak az ablakon.

Az állatállomány erőteljes fejlődésének ügyét — félretéve a kényelmeskedést — elsősorban a kommunisták vegyék kezükbe. Eddig legtöbb helyen az a nézet járta: az idősek, betegek legyenek a jószágokkal, ők úgysem tudnak a mezőn dolgozni. Az öreg, tapasztalt jószággondozókat valóban meg kell becsülni, az olyan embereket, mint Szabó D. Ferenc, a Felszabadulás TSZ juhásza, aki tavaly is minden száz anyabirka után 116 egészségeseget bárányt nevelt fel. De emellett fiatal, nagy tudású állattenyésztőket is kell nevelni. Személyileg is tegyék felelőssé az állatgondozókat a rájuk bízott törzsalományokért és a szaporulat fejlődéséért. A Városi Tanácsnak is sokkal többet kell törődni ezután az állattenyésztés ügyével. Mert a belépni akaró egyéni gazda nemcsak a szántóföldön, hanem az istállóban is széttekint, mielőtt aláírna a belépési nyilatkozatot.

A FELSZABADULÁSI VERSENY SIKERÉÉRT

Az intézkedési terv a Jutárúgyárban segíti a műszaki feltételek jó megteremtését

Az elmúlt év utolsó negyedében készítettek először intézkedési tervet a Szegedi Jutárúgyár műszakijai. Ez akkor kitűnően bevált, — előbbre lendítette a termelést. A műszakiaknak megszabta a teendőit a termelés előfeltételeinek biztosítására.

Erre a negyedévre is készítettek intézkedési tervet az üzemben. Ez már sokkal alaposabban határozza meg azokat a feladatokat, amelyeket végre kell hajlani a dolgozók munkája zavartalanul, a felszabadulási verseny sikeréért.

Az intézkedési terv

a szövődésben és a fonódásban

felmerülő hibák megszüntetéséért készült el. A termelési értekezleten számtalan javaslat hangzik el a termelékenység növelésére vonatkozóan. A legutóbbi alkalommal például a szövönök arról panaszkodtak, hogy generálózás után nehezen jár a gép, s néha szorul. A negyedévi intézkedési terv egyik pontja lerögzíti, hogyan kell nagyobb gondot fordítani a gépek át-

vételére, a tervszerű megelőző karbantartásra. Ez biztosan elősegíti majd, hogy a szövönöknek nem lesz panaszuk ezután amiatt, hogy szorul a gép valamelyik alkatrészre.

Ugyancsak a tervszerű megelőző karbantartásra vonatkozik az a pont is, ami a rendről, a fegyverlemlől szól a gépek generálózásánál. Az üzemrészek művezetőinek kell ügyelni arra, hogy a TMK tervet összeegyeztessék munkájukkal, vagyis, ha a karbantartók például a tízes szövőgépet akarják generálni, ne küldjék őket a huszashoz, hanem a kért gépet bocsátásuk rendelkezésükre.

Jelenlétkelen pontnak látszik az intézkedési tervben az a megállapítás, hogy az új munkásokat a lehető legrövidebb időn belül meg kell tanítani jól dolgozni. Ez magától értetődik — mondhatják sokan. De nemcsak erről van szó. Az intézkedési terv szerint az ez évben bekerült 16 új munkás szakmai képzéséért Makai Lajos elvtárs, a munkaügyi osztály vezetője a felelős. Naponta tudatják vele a munkamódszerátadók tanítvány-

ikról az észrevételeiket. Pontosan, személy szerint mindenkiről vezetőnek egy kis füzetet. Ebből egy hónap múltán megállapítható, ki hogyan halad

a szakmai tudnivalók

elsajátításában. A tanulóknál már eredmény, hogy közülük 6-an gép mellé álltak, pedig január elején jöttek az üzembe. A munkamódszerátadó pedig egyre inkább látogatja meg őket, hogy tanácsokat adjon nekik, mert olyan jól haladnak.

Az intézkedési terv segített abban, hogy az üzem januári tervét 101,5 százalékra teljesítette. Minden értékelés után megkérdezik az osztályok vezetőit és legjobb dolgozóit, mit lehet még tenni a terv túlteljesítéséért. A jó javaslatot az intézkedési tervbe veszik.

Az intézkedési terv a műszakiak egyik segítő eszköze. Ezáltal rendelt, fegyelmet teremtenek a maguk portáján, megtartják a tervszerűséget. S ami a legfontosabb a terv teljesítéséhez: megteremtik a műszaki feltételeket.

Állják szavukat a Textilművek dolgozói

(Tudósítonktól)

A Szegedi Textilművek dolgozói, — mint ismeretes — vállalták hazánk felszabadulásának 10. évfordulójára, hogy első negyedévi tervüket 102,6 százalékban teljesítik. A felajánlásban szerepelt a nyersanyagkihasználás növelése, a segédanyagfelhasználás csökkentése is.

Az üzem dolgozói felajánlásuk január hónapra eső részét maradéktalanul teljesítették.

A tervteljesítés januárban 102,6 százalék volt, a gyűrűsfonódai hulladékok pedig 3,56 százalékra szorítottuk le.

Januárban terven felül 18 ezer női ruhához elegendő fonal készült a Textilművekben.

Az eredmények elérésében a gyár egész kollektívája becsülettel kivette részét. A műszaki vezetők: Nagy Sándor főmérnök és Zombori Zoltán fonódavezető, a legnagyobb gondossággal irányítják az üzem termelését. A főművezető, művezetők, segédművezetők a legjobb műszaki előfeltételeket állandóan biz-

tosítják. Természetesen a gépnél dolgozók jó munkája biztosította volt a januári terv teljesítésének.

A művezetők közül igen jó munkát végzett az elmúlt időben Nagy Mihály.

A gyűrűsfonódában valóban jó gazda módjára gondoskodik a gépek karbantartásáról és beosztott dolgozóit szakmailag is segíti. A gyűrűsfonódában jó munkájával kitűnt például Szűcs Sándorné is. Munkaidejét jól kihasználja, gépeit gyorsan járja körül, s a legkisebb hibákat azonnal kijavítja. Rajta kívül szép eredményeket ért el a gyűrűsfonódában Ciráki Károlyné, Modroczi Jánosné, Vértés Éva, Jójárt Anna.

Az előfonódában Apjok Mihályné példamutatóan végzi napi munkáját. Januárban 113,1 százalékot ért el, mert munkamódszere igen jó. Az előkészítő üzemben a felszabadulási munkaverseny során például Kristóf Lajosné, Varró Margit, Katona Júlia, Ábrahám Piroška és Percz Lajosné is szép eredményekről számolhat be.

A láncsevélő dolgozói sem maradtak el. A jó munkát elősegítette Bárdos János főművezető is. A láncsevélőben több új dolgozó tevékenykedik, akiket a munkamódszerátadók megtanítanak a helyes módszer alkalmazására.

Molnár Lajosné munkamódszerátadó különösen lelkiismeretesen tevékenykedik. Tanítványai közül már többen túlteljesítették a normát. A láncsevélőben kiemelkedő eredményt ért el Terhes Teréz, Berta Anna, Győri Piroška, Simon Jolán, Hulman Istvánné, Matuszka Rozália is.

A javítóműhely dolgozói is segítettek a vállalat teljesítésében. Kovács Sándor esztergályos, aztán Korényi József, Hoff Ferenc, Harangó László, Mínyó István és Szőgi Imre jól helytálltak. Jól teljesítették felajánlásaikat a szállító csoport, a bőröző- és villanyszerelőműhely, a kazánház és a karbantartó csoportok dolgozói.

A Textilművekben most új eredményekért dolgoznak.

Váradai István

Terhes Ilonka valóra váltotta ígéretét

A Szegedi Textilművek kártoló üzembérében dolgozik Terhes Ilonka. Fiatal, alig 20 esztendő lány. 17 kártoló gép működését figyeli már egy esztendeje. Egy év nem nagy idő, de Terhes Ilonkának elegendő volt arra, hogy lökéletesen megtanulja a gépek kezelését és jöminőségű anyagot küldjön a következő géplépcsőre. A tervét rendszeresen túlteljesítette. A többi jó dolgozók közé szerényen, szinte észrevétlenül került, néhány

Most, a felszabadulás ünnepének tiszteletére vállalta, hogy január hónapban az előírt 663 kilogrammos anyagfeldolgozási tervét 677 kilogrammra teljesíti. Ügyességén és gépeinek rendbetartásán múlt, hogy az ígéret nem maradt január hónapban sem csak ígéret. Teljesítette vállalatát. Normatelteljesítménye is emelkedett és 1955 első hónapjában 108,8 százalék lett.

Virágállványt, kisasztalt, ital szekrényt készítenek megkariított anyagból a Bútorgyárban

A Szegedi Bútorgyárban a felszabadulási munkaverseny során a lakásberendezési tárgyakat tömegesen gyártják. Az első negyedévben, április 4-ig 450 garnitúra, hét harabból álló szobabútort készítenek és adnak át a kereskedőelemnek, hogy hozzájáruljanak a lakosság szükségleteinek kielégítéséhez. Az üzem dolgozói járjában teljesítették az esedékes tervet: kiváló minőségben 150 garnitúra szobabútort készült el. Eleget tettek a felszabadulási verseny során ese-

dékes anyagtakarékossági vállalásuknak. Az ígérték a bútorgyár dolgozói, hogy a gondosabb anyag-szabás következtében megkariított anyagból 50 kis asztalt készítenek az első negyedévben. Már januárban is olyan jó munkát végeztek, hogy megkariított anyagból pontosan ötven kis asztal tetejét készítették el. Ezenkívül elkészült egy ital szekrény és egy virágállvány mintapéldány. Ital szekrényeket és virágállványokat is gyártanak majd ebben a negyedévben,

Megalakult az önálló szegedi képzőművész munkacsoport

A szegedi képzőművészek február 2-án megalakították önálló helyi csoportjukat. A munkacsoportban mintegy huszonöt művész kíván szorosabb egységben, tervszerűen dolgozni. Az alakuló ülésen megválasztották az öt tagból és egy póttagból álló vezetőséget Tápai Antal, Vinkler László, Lehel István, Major János, Wlassits Károly és Dorogi Imre személyében.

A vezetőség feladata megfelelő munkatérrel a szegedi képzőművészek alkotó munkáját segíteni, elmélyítve eszmélet és szakmai tudásukat és biztosítva az arra érdemeseknek az erkölcsi és anyagi támogatást.

A Hazafias Népfront kiküldötte felkérte a művészeket: alkossanak szegedi, történelmi tárgyú képeket, ezzel is elősegítve a helyi hazafias hagyományok feltárását,

s a rövidesen megnyíló népfrontklubhelyiségben rendezzenek műveikből állandó kiállítást.